

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/32/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620010350
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7620010350.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského a sudcov JUDr. Miroslava Baňackého a JUDr. Miroslava Osifa, na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. júna 2022, v trestnej veci proti obžalovanému Z.. T. J., pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 16. 11. 2021 sp. zn. 4T/57/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného Z.. T. J..

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom zo dňa 16. 11. 2021 sp. zn. 4T/57/2020 uznal obžalovaného Z.. T. J. vinným pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

v období od 6. júna 2017 do 13. marca 2018 v Spišskej Novej Vsi, na rôznych miestach i v blízkom okolí mesta Spišská Nová Ves, v podvodnom úmysle, pod zámienkou sprostredkovania kúpy nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území obce Letanovce, okres Spišská Nová Ves, v lokalite zvanej „Kláštorská“ od Slovenskej republiky - Ministerstva hospodárstva SR, so sídlom Mlynské Nivy 44/a, 827 15 Bratislava 212, vylákal od T. E. rôzne sumy peňazí spolu vo výške 84.500 €, ktoré mali byť použité ako náklady súvisiace so zabezpečením sprostredkovania kúpy nehnuteľností a v časti ako jeho odmena za sprostredkovanie ich kúpy pre T. E., pričom konal s vedomím, že sprostredkovanie ich kúpy nezabezpečí, s vedomím, že Ministerstvo hospodárstva SR nehnuteľnosti na „Kláštorská“ T. E. nepredá i s vedomím, že získané peniaze od T. E. použije pre svoje potreby, ktoré pre svoje potreby aj použil, čím pre T. E., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Y., ulica W. č. XXXX/XX, okres Y. Q. T., toho času bytom Y. Q. T., ul. H. U. č. 3, ktorého takýmto spôsobom uviedol do omylu, spôsobil škodu vo výške 84.500 €.

Súd mu za to uložil podľa § 221 ods. 3 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 49 ods. 1 Tr. zákona mu výkon trestu podmienčne odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona ustanovil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 4 písm. d/ Tr. zákona uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému aj povinnosť zaplatiť poškodenému T. E., nar. XX.X.XXXX v S., okres S., trvale bytom Y., ulica W. č. XXXX/XX, adresa na doručovanie písomností Y. Q. T., ulica H. U. č. 3, škodu vo výške 77.000 €.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 16. 11. 2022, ktoré bližšie písomne a ani ústne neodôvodnil.

Na podklade odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu.

Po dôslednom preskúmaní predloženého spisového materiálu, dôvodov napadnutého rozsudku a obhajoby obžalovaného sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil so záverom okresného súdu, že obžalovaný svojím konaním a to tak z hľadiska subjektívnej, ako aj objektívnej stránky naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zák., nakoľko z vykonaného dokazovania je nepochybne preukázané, že obžalovaný na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že iného uviedol do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu, pričom konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Tr. zák. Okresný súd tento svoj záver odôvodnil v súlade so zákonom vykonanými dôkazmi, ktoré v napadnutom rozsudku podrobne rozviedol a vyhodnotil zrozumiteľným, podrobným až vyčerpávajúcim spôsobom.

Obžalovaný je zo spáchania skutku jednoznačne usvedčovaný nielen výpoveďou poškodeného T. E., ktorý podrobne popísal konanie obžalovaného, vrátane poskytnutých peňažných prostriedkov, ale aj výpoveďami svedkov JUDr. U. U., R., H. X., M. W. a listinnými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní, ktoré výpovede týchto svedkov objektivizujú.

Z výpovede svedka H. U. U., R. mal aj krajský súd preukázané, že postoj ministerstva bol jasný úplne od začiatku, rozhodnutie konať vo vzťahu k požiadavke pána E. už mali predtým premyslené a stretnutia s obžalovaným neboli záväzného charakteru, komunikáciu s obžalovaným vnímal skôr v ľudskej rovine. Svedok potvrdil, že obžalovaný Z. T. J. bol viackrát z vlastnej iniciatívy na Ministerstve hospodárstva, svedok s ním komunikoval o kúpe reštaurácie poškodeným T. E., avšak ministerstvo nehnuteľnosť nemohlo predať poškodenému, keďže nevlastnilo pozemky pod stavbou, o čom bol obžalovaný opakovane informovaný s tým, že obžalovaný bol na ministerstve v roku 2017 dva až trikrát. Opakovane zotrval na svojom tvrdení, že na stretnutiach obžalovanému ministerstvo oznámilo, že nie je možné nehnuteľnosť predať poškodenému, čo je potvrdené aj listom - písomným vyjadrením Ministerstva hospodárstva zo dňa 25. 9. 2019, ako aj z doplnenia vyjadrenia zo dňa 20. 12. 2019.

Jasne a zreteľne sa k veci vyjadril aj svedok H. X. - predseda a štatutárny zástupca Pozemkového spoločenstva Urbár v Letanovciach, ktorý uviedol, že v roku 2016 bol za účelom kúpy nehnuteľnosti viackrát osobne na Ministerstve hospodárstva, kde jednal s pánom U. a už v roku 2016 na prvom stretnutí mu pán U. ako vedúci právneho oddelenia povedal, že odpredaj nehnuteľnosti Kláštorisko, ktorého vlastníkom bola Slovenská republika bude na základe platných právnych predpisov možný v prospech ich pozemkového spoločenstva, nakoľko pozemkové spoločenstvo a jeho urbarníci sú vlastníkom pôdy nachádzajúcej sa pod nehnuteľnosťami a teda majú prednostné právo na odkúpenie tejto nehnuteľnosti. Svedok potvrdil, že v letných mesiacoch 2017 ho telefonicky oslovil obžalovaný,

ktorého dovtedy osobne nepoznal a ktorý pri stretnutí povedal, že združeniu urbarníkov chce pomôcť pri rýchlejšom prevode nehnuteľnosti Kláštorisko v ich prospech za podmienky, že by vyčlenili obec Letanovce z ich dohody o financovaní kúpy nehnuteľnosti Kláštorisko, čo svedok odmietol, s tým sa aj rozišli, viac spolu nekomunikovali a začiatkom roka 2018 podpísali kúpno-predajnú zmluvu s Ministerstvom hospodárstva o kúpe nehnuteľnosti Kláštorisko.

Svedok H.. H. J. uviedol, že o kúpe nehnuteľnosti Kláštorisko v roku 2018 nemala ich kancelária žiadnu vedomosť, osobu obžalovaného pozná, avšak ohľadom tejto nehnuteľnosti v prospech poškodeného s ním nikdy nekomunikoval, čím poprel tvrdenia obžalovaného o akejkolvek spolupráci s obžalovaným.

Z vyššie uvedených skutočností je aj podľa názoru krajského súdu bezpochyby zrejmé a preukázané, že obžalovaný bol od počiatku informovaný o tom, že ministerstvo predmetnú nehnuteľnosť nemôže predať poškodenému, pretože nie je vlastníkom pozemkov pod stavbami a že tomu bránia zákonné prekážky, resp. že jedinou možnosťou bolo nehnuteľnosť odpredať vlastníkovi pozemku, t. j. Pozemkovému spoločenstvu Urbár Letanovce. Uvedená skutočnosť bola obžalovanému opakovane prezentovaná a vysvetlená na osobných stretnutiach, aj písomne a napokon takáto odpoveď z ministerstva prišla aj poškodenému a jeho právnenému zástupcovi. Obžalovaný tak nepochybne vedel o tom, že kúpa uvedenej nehnuteľnosti poškodeným je nereálna, bol o tom informovaný, no neustále pýtal peniaze od poškodeného v súvislosti s vybavovaním vecí, ktoré mu poškodený dával. Relevantne sa okresný súd vysporiadal aj s obhajobou obžalovaného, že sumu 70 000 eur, ktorú vybral od poškodeného dal už nebohému Z.. Z. J. a to bez akéhokoľvek potvrdenia. Navyše neuniklo pozornosti okresného súdu, že obžalovaný sa sám ponúkol pomôcť poškodenému pri kúpe nehnuteľnosti a takúto pomoc podľa výpovede svedka X. ponúkol aj pozemkovému spoločenstvu, čo len potvrdzuje jeho úmysel dostať sa k peniazom.

Dôsledne sa okresný súd vysporiadal aj s osobou obžalovaného, jeho predchádzajúcim životom a všetkými skutočnosťami majúcimi význam pre určenie druhu trestu a jeho výmery. Trest uložený na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby s podmieňčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov s probačným dohľadom za súčasného uloženia povinnosti nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu, spĺňa aj podľa názoru krajského súdu všetky kritériá z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Nezistiac žiadne pochybenie ani vo výroku o náhrade spôsobenej škody, ktorá bola riadne a včas uplatnená, krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto uznesenia a toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.